

విష్ణుసూచిక

1వ అధ్యాయము - మీ చేతులను బలపరచుడిక

- (1) నాయకుని సిద్ధపాటు
- (2) విజ్ఞానముంచి విధేయులగుట
- (3) ప్రార్థనా జీవితము

1

2వ అధ్యాయము - కలిసి పోరాడుడి

- (1) పరిస్థితులను పరిశీలించుట
- (2) పరిస్థితులను ఎదుర్కొనుట
- (3) పరిస్థితులను జయించుట
 1. ప్రభువు నుండి శక్తి పాందుట
 2. పనిచేయుట కౌరకై ఇష్టపడుట
 3. పనివి వంచుకొనుటలో సంతోషము
 4. ప్రార్థన వ్యాచ శత్రువులను తరుముట
 5. చెత్తను తొలగించుట

5

3వ అధ్యాయము - దేవుడు పవిని వర్షిల్ల శైయును

- (1) లేమిలో కలిమి
- (2) పరీక్షలలో విజయము
- (3) ప్రార్థన - బలమైన ఆయుధము

25

ముగింపు

ఉపాచిద్భూతీము

70 సంఅలు చెరలో నుండిన ఇత్తాయేలు ప్రజలు బటులోను రాజున కోరమ పరిపాలనలో యొరూపలేమునకు తిరిగివచ్చిరి. (2 దిన, 36:22,23: ఎజ్ఞా 1:1-11) వారు వచ్చినప్పటికి యొరూపలేము పట్టుణము, దాని ర్యారములు కాల్చివేయబడి యుండెను. ప్రాకారములు పడిపోయి ఉండెను. యొరూపలేము యొక్క స్థితిని కొందరు యూదులు నెహామ్యాకు తెలియచేసిరి (నెహా: 1:2,3). యొరూపలేము పట్టుణమునకు జిరిగిన విషయమును, దేవుని ప్రజల యొక్క స్థితిగతులను గూర్చి నెహామ్యా వినినప్పుడు ఆతడు చింతాక్రాంతుడై ఉపవాసంతో, కన్నిటితో దేవునికి మొర్ల పెట్టసాగిను. ఇత్తాయేలు ప్రజలకు దేవుడు చేసిన వాగ్దానములను ఆతడు దేవునికి జ్ఞాపకము చేయుచుండెను (లేపీకా: 40:45) మొట్టమొదటటిగా ఆతడు తన పాపములను ప్రభువు యొద్దు ఒప్పుకొని, తన తండ్రి ఇంటి వారి పాపములను, దేవుని ప్రజల పాపములను ఒప్పుకొనెను.

ఆ దివములలో ఇత్తాయేలీయులు స్థితి ఎట్లుండెనో, ఈవారు చేపుని ప్రజల పరిస్థితియు అశ్చే యున్నది. దేవునికి, ఆయన వాక్యంనకు, ఆయన ఇంటికి ప్రజలు ఇవ్వవలసిన స్థానంను ఇవ్వలేదు కనుకనే ప్రజల జీవితంలు నిష్పలంగా ఉన్నవి (1కోర. 3:1-6). మనలను మనం తగ్గించుకొని, నిజమైన వచ్చాత్మాపంతో దేవుని వైపు తిరిగి మన పాపములను ఒప్పుకొనినప్పుడే ప్రభువు మనలను క్షమించి, మన ప్రార్థనలను విని మనలను ఆశిర్వదించును. 2 దిన, 7:14లో దేవుడిచ్చిన వాగ్దానము నందు నెహామ్యా విశ్వాసముంచి, ఉపవాసముతో మూల్యము ప్రార్థించెను. ఇదే నియమము విశ్వాసులకును అన్యయించును. తమ్మును తాము తగ్గించుకొని పాపములను ఒప్పుకొని నప్పుడే, ప్రభువు కొరకైన మొదటి ప్రేమను పొందెదరు. అప్పుడే ప్రభువు వారిలో తన కార్యమును జరిగించి. వారిమీద ప్రార్థన, విజ్ఞావన ఆత్మను కుమ్మరించును. (నెహా: 1:5-8). ఈ విధముగా ప్రారంభంలో మనము పాండిన దేవుని ఆశిర్వాదములను తిరిగి ఆనుభవించెదము.

ప్ర అధ్యాయము

శీ చేతులచే బలపీరచెడి

I. నాయకుని సిద్ధపాటు

మొట్టమొదట దేవుడు తన కార్యమును నెపోమ్యాలో ప్రారంభించెను. ఆయన ద్వారా అనేకులు దేవుని వనికారకై ప్రేరింపబడిరి. దేవుని ప్రజల యొక్క చరిత్రను మనముగమనించి నట్టయినచో మరల, మరల దేవుడు తన పనిని ప్రారంభించుటకు ఒక నమ్మకమైన సేవకునినో లేక తన ప్రజలలోని శేషమునో వాడుకొనినట్లు చూచెదము. నమ్మకస్థలైన కొడ్డుమంది ద్వారానే దేవుడు తన గొప్ప కార్యములను జరిపించి యుస్కాకు. రూపలో ప్రతి ఒక్కరమును నమ్మకమైన వారముగాను, విజ్ఞానః చేయువారముగా నుండి కైచెంకల్పమును, ఏర్పాటును నెరవేర్పువారముగాను యుండవలెనని ప్రభువై కోరుచున్నాడు.

యొప్పలేము పట్టణము పాతైపోయి, దాని గుమ్మములు కార్ప్రిపేయబడి వున్నందున నెపోమ్యా చింతించుండెను. (నెపోమ్యా 2:3). ఆదేరీతిగా దేవుని పని విషయమై శిద్ధ కలిగినవారు, దేవుని ప్రజలు ఆత్మయముగా బలహీనులుగాను, వ్యాధిగ్రన్మలుగాను వుండినవ్వడు చింతించక మానరు. ప్రవంచములో అనేక ప్రాంతములలోని దేవుని ప్రజల స్తోత్ర ప్రస్తుతము ఇట్లే వున్నది =త్త్వయముగా బలహీనులై బంగిపోయి వున్నారు. ఎక్కడ చూచినను ప్రజలు ఆత్మయంగా ఇప్పులగానే వున్నారు. దేవుని వాగ్దానముల కూరము ఆయన శక్తి మనంల్లప్పుడు లభించును. దేవుని ప్రజలు కుండ్యతని గూర్చి మనము చింతించి, ఆయన కోరినట్లు చేయుటకు కుండ్యచెకినట్టయినచో మన జీవితములు ఫలవంతముగా వుంటగలవు

(యోహను 14:12; ప్రకటన 1:18). నిన్న, యుగయుగముల వరకు ఏకరీతిగా వున్న సహిత్వదైన రక్తకుడు మనకున్నాడు (హాబీ 13:8). దేవుని వాక్యమునకు పూర్తిగా లోబరుటలో మనము తప్పిపోయినప్పుడే మన జీవితములు నిష్పులమగును. కేవలము పతనము, ఓటమియే మన జీవితములలో ఎదుర్కొనెదము. అంతేకాక, ఆత్మయముగా శిశువులము గానే వుండుము.

ఈశ్రాయేలు ప్రజలు బబులోనులో చెరలో పున్నప్పుడు తిరిగి యొరూపులేముకు రాగలమను నిరీక్షణ వారిలో యొంత మాత్రము లేకుండెను. ఎందుకనగా వారు చెరపట్టబడినవారు. సంఖ్యలో కూడా బహుకొఢిమందియే. అయితే దేవుడు తన ప్రవక్త యైన యిర్మియాతో చేసిన వాగ్నానంను నెరవేర్చేను. అయితే యొరూపులేమునకు తిరిగి వచ్చేడి అవకాశం అన్యడైన కోరేపు ద్వారా ఏర్పడెను (2 చిన. 36:22). కోరేపు రాజు ప్రకటించిన పిమ్మటనే వారు యొరూపులేమునకు తిరిగి వచ్చుటకు మొదలుపెట్టింది. వారి పక్కంగా దేవుడు చేసిన ప్రవచనము నెరవేర్చబడిన విషయమును వారే చూచగలింది. ఆసాధ్యములైనవి సార్యములయ్యెన్ను.

2. విశ్వాసముంచి విధేయులనుట

ఈశ్రాయేలీయులలో ఎవరైనను యొరూపులేమునకు తిరిగి రావచ్చునని రాజైన కోరేపు బహిరంగంగా ప్రకటించినప్పుటికిని కొందరు యూదులు బబులోనులోనే నిలిచిపోయారి. ఎందుకనగా వారు ఆ విషయమును నమ్మలేకపోయారి. వారిపతెనే మనము కూడ దేవుని వాగ్నావముల యందు విశ్వాసముంచి, వాటిని నమ్ముటలో తప్పిపోయిదము. గనుకనే ప్రభువు మనలను వాడుకొనలేదు. మనద్వారా కార్యములను జటించలేచు. విశ్వాసాలప్పగా ఆయన వాగ్నావముల యందు స్థిరమైన నమ్మకముంచవల్సా మన ఆక్షరాలు, సమస్యలు

తీర్పబడునట్లగా ఆయన వాగ్దానములను నమ్ముకొనవలెను. బైబిలునందు విశ్వాసముంచుచున్నామని చెప్పువారు అనేకులు కలరు. గాని బైబిలు చెప్పుచున్న దానిని నమ్మరు. మానవ ఆచారములు, పథ్థతులు, అలవాటుల యందే వారు నమ్మకముంచెదరు. ఒకవైపు దేవునిని నమ్ముకొనుచున్నామనెదరు. మరొకవైపు, ఉబ్బి అక్కరగా ఫున్నప్పుడు అనేకులను అడిగిదరు. కొందరు స్వాష్టత దండయాత్రలు చేయుదురు. దేవుడు రోగులను స్వాష్టపరచగలడని రోగుల పక్షముగా దేవుని యందు విశ్వాసముంచెదరు. అయితే ఉబ్బి కావలసినట్టుడు మానవ నహాయం నార్దించెదరు. న్యాష వరచిన దేవుడు వారి అక్కరలన్నింటక్కె ఉబ్బి ఇవ్వలేడా? వారు దేవుని వాక్యమును సంపూర్ణంగా అనునరించుటలో తప్పిపోవుచున్నారు. దేవునికిని, ఆయన వాక్యమునకును ఘూర్తిగా లోభింపుచే దేవుడు మన పక్షముగా కార్యము చేయును. యోహను 15:7 ప్రకారము మనము ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నందు నిలిచి వుండవలెను. మనము ఆయన ప్రభుత్వము క్రింద వున్నప్పుడే ఆయనలో నిలిచి వుండగలము. ప్రతి చిన్నదానిలో ఆయనకు లోపది, ఆయన ద్వారా పరిపాలించ బడవలెను. మన జీవితములోని ప్రతి అడుగులో ఆయనద్వారా నడిపించ బడవలెను. అన్ని విషయములలో ఆయనకు విధేయులము కావలెను. ఆప్స్టడే మీ కేది యిష్టమో అడుగుడి, అది మీకు అనుగ్రహింపబడును అను వాగ్దానం మనలో నెరవేరును. అట్లు సౌమ్య విశ్వాసముంచి విధేయుడయ్యేను. కనుకనే దేవుడు తన పక్షముగా కార్యము చేయుటకు ప్రారంభించేను.

3. ప్రార్థనా జీవితము

ఆనేకులు ప్రభువైన యేసుక్రీస్తునందు విశ్వాసముంచి వున్నామని చెప్పిదరు. కాని కష్టములు రాగానే ఏక్కుటకు మొరలు పెట్టిదరు. ఎంతో యుక్తిగా, వారి ఆధ్ిక : క్రీడలను ఇతరులకు

తెలియచేసిదరు. కొన్నిసార్లు బిగ్గరగా ప్రార్థించి వారి ఆక్షరలను పెలిబుచ్చేదరు. అయితే నెహామ్యా ఆ రితిగా ప్రవర్తించినట్లు మనము కనుగొనము. సేవకు లందరికంచెను అతడే ముఖ్యమైనవాడుగా వున్నప్పటికిని, అతని మనవి ఆలకింపబడునదిగా వుండినప్పటికిని అతడు రాజునోడ్డ ఎట్టి మనవి చేయలేదు. ఈ లోకరాజుతో తాను మాట్లాడక శూర్యం పరలోక మందున్న దేవునితో మొదట మాట్లాడెను. తన విన్నపము రాజుతో సరియైన రితిగా చెప్పునట్లు దేవుని యొదుట ప్రార్థించెను. రాజు యొదుట మాట్లాడు ప్రతి మాట కొరకై దేవుని మీదనే ఆధారపడెను. తత్తులింగా, రాజు యొదుట తాను విన్నపము చేయగానే రాజు అతడు దైవజనురని తెలిసికొనగల్లేను. అతడు పలికిన మాటలు దేవుని మాటలేయని రాజు గ్రహించగల్లేను.

నెహామ్యా రాజు దగ్గర సెలవు కొరకు మాత్రమే ఆనుమతి కోరెను. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు ఏ రితిగా సెలవు కోరుకొందురో ఆట్లే అతడు కూడా రాజునోడ్డ సెలవు కోరెను. (నెహామ్యా 2:5). ఆ నమచూరంలో అతని యొదుటనున్న పని కొరకై విస్తారమైన రబ్బు ఆవసరమై వుండెను. ఆర్థిక సహాయం కొరకై అతడు రాజును సహాయం ఆదిగి ఉండవచ్చును. రాజుకూడ అతనికి సహాయము చేసియుండేది వాడు. అయితే దేవుని పని కొరకై నెహామ్యా రాజు రబ్బు మీద ఆధారపడలేదు. యొరూషలేమునకు వెళ్లటకు రాజు అతనికి ఆనుమతి యిచ్చుటయేగాక అతనికి తోడుగా సేనాధిపతులను, గుర్రపు రౌతులను పంపించెను (నెహామ్యా 2:9) మనము ఏ భారముతోవైనను మోకాట్టుని ప్రార్థించినప్పుడు ఆయనే మనలను నడిపించును. అంత మాత్రమేకాక మన క్షేమము భద్రత కొరకై ఇవసరమైన వాటిని యిచ్చును. ఆ రితిగానే నెహామ్యా తనకు ఆవసరమైన వారిని పాందినవాడై యొరూషలేము చేరెను.

ఒత్త అధ్యాయము

కలిసి పాశాడ్చెడి

I. పరిస్థితులను పరిశీలించుట

పడిపోయిన ప్రాకారమును కట్టక పూర్వము అతడు ఆ గోడలు ఎట్లు పడిపోయెనో, ఏ రితిగా గుమ్మములు కాలిపోయెనని వాటిని పరిశీలించేను. యొరూపులేమును కట్టక పూర్వము నెహ్యామా ఏ రితిగా పట్టణమంతయు పరీక్షించెనో అట్లే మనము కూడా మన నిష్పలమైన జీవితమునకు కారణమేమిటో మొదట తెలిసికొనవలెను.

ఈ దినములలో విక్యానులు, త్రైప్తవ నాయకులు దేవుని ప్రజలను ఉళ్ళేఖించ చేయవలయునని, మేల్కొల్పువలయునని ప్రయత్నించి దాని కొరకై ప్రార్థించుచున్నారు కాని నిస్సారమైన జీవితము ఎల కలిగినో దానిని తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించుకున్నారు. “మేము పాపము చేసితిమి” అను నటువంటి వాడుకైన పదములు ప్రార్థనలో ఉచ్చరించెదరు. అట్లే ప్రార్థనల వ్యారా దేవుడు తన ప్రజల మధ్యలో పనిచేయలేదు. కొంచెముసేపు ప్రార్థించి దాని తర్వాత ఆ విషయమును పూర్తిగా మరచిపోయెదరు. అయినను ప్రార్థించితిమి కదాయని ఏదో సంపాదించినట్లు తలంచెదరు. ఒక రోగి డాక్టరు యొద్దుకు వెళ్లి “నేను బాగా లేను” అని చెప్పి వ్యాధి వివరము లేపియు చెప్పుకుండిన యొడల అతడెంతగా బాగుపడునో, మనస్సితి కూడా వాడుక రితిగా ప్రార్థించుట ద్వారా అంతే బాగుపడును. రోగి తన వ్యాధిని గూర్చి డాక్టరుతో విపులముగా చెప్పినప్పుడే, డాక్టరు వ్యాధి ఏదో గ్రహించి పరిమైన మందు చాసి నివారణకై యివ్వగలడు. యొరూపులేము యొక్క ప్రాకరములు పడిపోయెను. అయితే ఇత్తాయేలు ప్రజల పాపమును బట్టయే ఆవి కూలిపోయెను. సత్యమును హారు గ్రహించలేదు. దేవుడు

తన ప్రేమతో అనేక సంవత్సరములు తన ప్రవక్తల ద్వారా వారిని పొచ్చరించుచు వచ్చినప్పటికిని, వారు దేవుని పొచ్చరికల నిర్దక్కపెట్టి దేవునికి ఎడతెగక అవిధేయులైరి. వారికి చాలినంత సమయమిచ్చన తరువాతనే దేవుడు, బటులోను రాజైన నెబుకద్వేజరును పంపి ఆ పట్టణమును నాశనము చేసేను. ఆ ప్రాకారములను పడగొట్టనిచ్చి, గుమ్మములను కాల్చి వేయించేను.

ఈ దినములలో కూడా విశ్వాసులస్థితి యిట్టే యున్నది. వారి జీవితములు నిష్పలమై యున్నవి. ఎందుకనగా మానవాచారములు, పథ్థతులనే వారు అవలంబించు దేవుని వ్యాకమునకు లోబదకున్నారు. వారి నిష్పలస్థితికి కారణమిదియేనని ఎరుగబేకున్నారు.

బలమైన కట్టడమునకు బలమైన పునాది ఆవసరము. బండ మీద కట్టిన యిల్లు. గాలి, తుఫాను వరదలకు నిలువబడగలదని ప్రభువే ఆత్మియ యుంటని గూర్చి పరిశోషించు. ప్రభువైన యేసుక్రీష్టు ఆ బండయై యున్నాడు. గనుక మన కట్టడమును ఆయనమీదనే పెరించవలయును. అనగా ఆయన బోధ. ఉపరేశము, చిత్తము, పరలోకపు ఏర్పాటు, శక్తి, జ్ఞానము మీదనే ఆధారపడతపెటును. “క్రీస్తు యేసే ముఖ్యమైన మూలరాయిలై యుండగా ఆపాస్తలులును. ప్రవక్తలును వేసిన పూనాదిమీద మీరు కట్టబడియున్నారు” అని ఎఫాసీ. 2:20లో చదివెదము. ఆ రీతిగా విశ్వాసులముగా ఆత్మియముగా బలమైన పునాదిమీద ఆత్మియ గృహమును కట్టవలసి యున్నాము. అనేకులు ఈ ఆత్మియ నియమమును మరచిపోయి ఇనుకమీద యిల్లు కట్టుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఆనగా దేవుని యొద్ద నుండి ఎట్టి నిశ్శయతను పొందకమే కట్టుచున్నారు. వారి కట్టడమునకు దేవుని ఆధారము లేదు. కనుక ఇనుక మీదనే కట్టుచున్నారు. ఆందువలననే ఆ కట్టడము ముక్కచెక్కలగుచున్నది. పొట్టి. 12:26లో దేవుడు మనకిక

తీవ్రమైన హాచ్చరికను ఇచ్చుచున్నాడు. మానవులతో చేయబడిన దాని నంతటిని ఆయన కదలింప చేయుచున్నాడు. మానవులచే నిర్మింప బడినశాఖ లస్సింటిని ఆయన కదలింపవై యున్నాడు. గనుకనే మనము ఏమి చేసినప్పటికిని వాక్యము ననుసరించియే చేయవలయును. మన పని వాక్యము మీదనే ఆధారపడి యుండవలెను. అప్పుడే మన పని ఫలవంతముగా యుండి శత్రువు ఎదురింపులన్నింటిలో నిలిచి యుండగలదు.

2. పరిస్థితులను ఎదుర్కొనుట

పట్టణము యొక్క విషాదపరిస్థితిని నెపామ్యా చూచినప్పుడు ఇతరులకు ఆ విషయం తెలియజేసెను (17వ వచనం). పని ప్రారంభించగానే అతనికి తోడ్పుడుటకు అనేకులు ముందుకు వచ్చిరి. దేవుని హాస్తము అతనికి తోడై యుండెనని కూడా అతడు వారితో చెప్పేను (18వ వచనము) ఈ దినములలో కూడ నెపామ్యా లాంటి వ్యక్తులు మనకు అవసరము. 'దేవుని హాస్తము ఇతనికి తోడుగా మన్వది' అని యితరులు చెప్పగలిగినటువంటి వ్యక్తులు అవసరమైయున్నారు. దేవుని హాస్తము నెపామ్యాకు తోడై యున్నదని ప్రజలు చూడగానే, అనేకులు దేవుని వనిలో అతనికి తోడ్పడిరి. హోలోనియుడైన సన్మళటును, అమోగ్నియుడైన టోచియా అనువాదును, అరబీయుడైన గెపెమును ఆ మాట వినినప్పుడు వారిని హేళన చేసి, వారి పనిని తృణీకరించిరి. మనము దేవుని పనిలో ఏదైనను పాలు తీసికానునప్పుడు మనము శత్రువుల చ్యారా ఎగతాళి చేయబడి ఎదిరింపబడుట తప్పదు. మనలను అదైర్యవరచుటకును, కలవర వరచుటకును శత్రువు ఉపయోగించు మొదటి ఆయుధము యిదియే. నెపామ్యా దినములలో ఆ ఈ మున్ఫురు వ్యక్తులు ఆ పట్టణములో పేరుగాంచి, పలుకుబడి

కలిగియుండిరి. దేవుని పనిని ఎదిరించుటకు సన్మల్లట్టు టోచియా లాంటి వ్యక్తులు ప్రతి దేశములో కలరు. మనము చాలినంత సమయము ప్రభువు సన్నిధిలో గదుపక పొయినట్లయినచో అట్టి వ్యక్తులు మనము ప్రభువును వెంబడించకుండునట్లు మనలను ఆటంకపరచుటలో విజయము పొందెదరు, మనము దేవుని పని ప్రారంభించినపుడు, వారు మనలను హేళన చేసేదరు, నిరుత్సాహ పరచెదరు. కేవలము ప్రార్థన ద్వారానే నెహామ్య ఈ ఆటంకములన్నింటిని జయించగల్లిను. వారి కేకలను అతడు లక్ష్మయు చేయక తన మనస్సును ప్రభువు మీదనే నిలుపుకొనెను. కనుకనే “ఆకాశమందు నిహాసియైన దేవుడు తానే మా యత్నమును సఫలము చేయును. గనుక ఆయన దానులమైన మేము కట్టుటకు ఘోనుకొనుచున్నాము” అని దైర్యముతో చెప్పగల్లిను. (20వ వచనం). మనలో ఎవరైతే యింకను తిరిగి జన్మించలేదో. వారంత తెలివిగల వారైనను కేవలము వారు లోక సంబంధమైన మనస్సు గలవారైనందునను, దేవుడు ఈ పనికి వారిని ఏలువనందునను, దేవుని పనిలో వారికి ఎంత మాత్రము భాగమే లేదు. చాల మంది దేవునికి విధేయులయ్యేదరు. అయితే ఏ శ్రమమైనను కష్టమైనను రాగానే వారు దేవుని యందు విశ్వాసముంచుటకు బదులు, ధనవంతుల అనుగ్రహమును కోరెదరు. ఏ పరిస్థితులలోనైనను దేవుని ప్రజలు భక్తి హీనులపై, లోకస్థలపై ఆధారపడకూడదు.

ప్రభువు పనికారకు మనం దైర్యంగా నిలువబడినప్పాడు శత్రువు మనలను ఎదుర్కొనును. మనలను భయపెట్టి ఆధైర్య పదునట్లు చేయును. అయితే మనం దేవునికి లోబదుట ద్వారా, ప్రార్థించుట ద్వారా విశ్వయంగా శత్రువును ఓడించెదరము. ఆట్లు స్నేహమ్య ప్రార్థనలో దేవుని మీద ఆధారపడుట ద్వారా శత్రువు ఎదిరింపుల నిలువకలిగెను. అంతమాత్రమే కాక శత్రువును కూడా ఓడించెను.

దేవుని వాక్యమునకు లోబదుట ద్వారా నిష్పలమైన మన ఆత్మియ జీవితము బాగు కాగలదని మనము చూచితిమి. యొరూపలేము యొక్క పడిపోయిన గోడలు, కాల్పనికిన గుమ్మములు ప్రపంచములో ఈనాటి దేవుని ప్రజల స్థితిని చూపించుచున్నవి. ఇలాయేలు ప్రజలను హెచ్చరించు నిమిత్తమై దేవుడు తన ప్రవక్తలను పంపేను. అయితే ప్రజలు వారి మాటలు విననొల్లకపోయారి. దేవునికి విధేయులుగాక, ఎడతలెక ఆయన ఎదల తిరుగుబాటు చేసిరి. కనుకనే, దేవుడు వారిని శక్తించవలసి వచ్చేను. ఆయన హెచ్చరిక చేసిన రీతిగా బబులోను రాజైన నెబుకాద్విజరు యొరూపలేమును పట్టుకొని ప్రజలందరిని త్వరీదలుగా తీసికొనిపోయేను. యొరూపలేము గోడలు పడగొట్టబడేను. దాని గుమ్మములు కాల్పించేయబడేను. 70 సంవత్సరముల తర్వాత దేవుడు వారిని తిరిగి రప్పించెదనసి తన ప్రవక్తలకు తెలియచేసేను. ఆయన వారితో చెప్పినట్లే చేసేను. తరువాత వారు పడిపోయిన గోడలను తిరిగి కట్టి, కాలిపోయిన గుమ్మములను తిరిగి నిలువబెట్టిరి. అట్లు చేయుట ద్వారా, దేవునితో జతపనివారైరి. అదేరీతిగా విశ్వాసులమైన మనము ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు ద్వారా దేవునితో సమాధానపరచబడినప్పుడు ఆయనతో జతపని వారగుధుము.

విశ్వాసులమైన మనకు అనేక పేర్లు కలవు. వాటిలో ఒక పేరు “దేవుని తోటి జత పనివారు” (1 కోరింథి 3:9). ఈ విషయమై 11 కోరింథి 6:1లో కూడా చెప్పబడినది. “కాగా మేమాయన తోటి పనివారమై మీరుపొందిన దేవుని కృపను వ్యధము చేసికొనవద్దని ఏముగైన వేడుకొనుచున్నాము.” కావలయునంచే దేవుడు యొరూపలేము గోడలను కట్టుటకు ఇతర ప్రజలను వాడుకొని యచుండివారు. లేక కోరేషు రాజునే ఆ పనికై నియమించి యుండెడివాడు లేనట్లయిపే అభ్యాసమై రాజు ద్వారా కొద్ది దినములలోనే

ఆ పని ముగించి యుండెడివాడు. అయితే దేవుడు ఆట్లు చేయలేదు. ఆ ఆధిక్యతను బాధ్యతను దేవుచు తన ప్రజలకే ఇవ్వగొరేను. వాస్తవముగా తిరిగి జన్మించినవారు: సత్య జీవమును వరముగా పొందినవారు మాత్రమే, దేవుని యింటిని నిర్మించుటలో పాలుపొందగలయి.

ఈక శాఖను స్థాపించుటకు లేక ఒక గుంపును సెలక్స్ ల్యూటు మనము రక్షింపబడలేదు. దేవునికి ఒక నివాస స్తులమును నిర్మించుటకు ఆయనకు ఒక గృహమును కట్టుటకై పిలువబడి యున్నాము. ఎఫ్సీ 2:22 ప్రకారము దేవునికి నివాస స్తులమై యుండుటకు, దేవునికి ఆలయముగా నుండుటకు మనము కూర్చుబడియున్నాము. ఈ కట్టడము రాళ్ళు, ఇసుక, మట్టి, కర్తృతో కట్టుబడినది కాదు. ఇదీ ఆత్మియమైన నిత్య నివాస స్తులము. ఈ గృహమును నిర్మించెడి ఆధిక్యత, ఘనత ఎన్నచెన్నటికిని లోకస్తులకు చెందనే చెందదు. దేవదూతలకు సహాతము ఈ ఆధిక్యత ఇవ్వబడలేదు. కేవలము ప్రభువైన యేసుక్రిస్తు ద్వారా విమోచింపబడినవారే ఈ ఆధిక్యతను కలిగియుందురు.

అవ అధ్యాయము

మరిగ్గితులనే ఇచ్చించుట

I. స్తుభులు నుండి శక్తి పొందుట

యొరూషలేముకు నెహామ్య వచ్చినప్పుడు దాని గోదలు పడిపోయి గుమ్మములు కాల్పుబడి యుండెను. ఆ పరిశ్శీతిని ఆతడు చూచి, యితరులకు కూడ తెలియజేసి తిరిగి వాటిని కట్టుటకు పూనుకొనెను. దేవుడే అతనిని అక్కడకు పంపించెననియు; ఆ పనిని చేయుటకై దేవుడే ద్వారమును తెరచెననియు ఆతడు ఎరిగి యుండెను. తప్పుకుండా దేవుడతనికి సహాయము చేయునని ఆతడు విశ్వసించెను. ఎటువంటి సందేహములు లేకుండ, ఆతడు పనికి పూనుకొనెను. ఆ

పని కష్టతరమైనదైనను అతడు దానిని చేయుటకు పూనుకొన్నవాడై పని అంతటిని ప్రజలకు పంచిపెట్టిను. యోరూపలేము గోదలు ఎత్తుయినవి, రథసరిని కూడ. కనుక అనుభవశాలులు, శిక్షణ పాందిన వారే ఈ పనికి అవసరముగా యుండిరి. ఆ గోదలు పూర్తిగా పడిపోయి యుండెను. వాటిని తిరిగి నిర్మించుట చాలా కష్టముతో కూడిన పనిగా యుండెను. అద్దే ఈనాటి ప్రజల నిర్మివ, నిష్పత్తిత స్థితిని చూచినప్పుడు వారిని బాగుచేయుట ఆసాధ్యముగా కనిపీంచును. కనుకనే అనేకులు అదైర్యపడి, “ఈ ప్రజల పరిస్థితిని గూర్చి చింతించి ఏమి లాభము లేదు. ఎట్లయినను మనము ఉపాస్తులుల కాలములో నివసించుట లేదు కదా!” అని చెప్పిదరు. మరికందురైతే నమయానుకూలముగా జీవించవలెనని తలంచేదరు. అటువంటి వ్యక్తులను గూర్చి దేవుడు ఏ మాత్రమును సంతోషించడు. నీవు ఆయనకు లోబడి, ఆయనను వెంబడించుటకు యిష్టపదినట్లయినచో ఆయన నీకు అవసరమైన కృపను, శక్తిని ఆనుగ్రహించును. మనము ఆయనకు లోబడి, ఆయననునమ్మినట్లయినచో మన పాయ్యబాటులు. కౌరతలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికిని దేవుడు మనలను వాటుకొనును.

2. పనిచేయుట కొరకై యిష్టపడుట

దైవతమము ప్రకారము నెహామ్యా గోదను వివిధ భాగములుగా విభజించెను. గోదలో ఏదో ఒక భాగము లేక ఒక మూల నాలు కావలయినని వారి యిష్ట ప్రకారము అధుగలేదు. కొందరు వారి అభిరుచుల ప్రకారము పనులను చేయకరేదరు. వారు ఆ పనిని తప్ప మరి యితర ఏ పనినికూడా చేయలేరు. ఉడాహరణముగా, పరిశుద్ధ సమాజ కూడికలలో కొందరు “పాత్రలు మాత్రమే మేము కడుగగలము. వేరే పనులు మేము చేయలేము” అనెదరు. దేవుని సేవకులలో కూడా కొందరు తమకు అనుకూలముగా తమ యిష్టములనే నెరవేర్చుకొనుట

ద్వారా దేవుని క్రమములోనికి, ఏర్పాటు లోనికి రాలేకయున్నారు. ఉదాహరణముగా వారికి పిల్లలున్న యెడల, మంచి స్నాత్తు, మంచి యింద్లు దొరకు ష్టీలములలో యుండగోరెదరు. దేవుడు ఎక్కడకు పంపితే, అక్కడకు వెట్టుటకు వారు యిష్టపడడరు. వారి భార్యలు ఎక్కడ యుండవలనని కోరదరో అక్కడనే యుండెదరు. కొంతమంది భార్యలు చాలా సుటువుగా భర్తల మనస్సును మార్చగలరు. ఒక భార్యతో, “భర్త యింటికి శరస్సు కదా” అని ఒకరు చెప్పిరి. అందుకామే “అప్పును భర్త శిరస్సేయని నమ్మెదను. అయితే నేను మెడగా నున్నాను. ఆ తలను త్రిప్పెదను” అనెను. ఈ తలంపు సరియైనది కాదు. వాక్యముసారమైనది కాదు. నెహామ్య పని నంతరిని సమానముగా విభజించెను. చిన్న, పెద్ద, గాప్ప, పేద అను భేదము లేకుండా పని అంతటిని సమానముగా పంచి యిచ్చెను. కేవలము దేవుని నడువుడల ప్రకారమే పనిని విభజించెను. కాని వేరే యోగ్యత లేవి చూడలేదు. దేవుని ఏర్పాటు దైవక్రమము ఎప్పటికీని త్రైష్మైనవి. వేరే యోగ్యతలైనై మనము లక్ష్మయించకూడదు. ఒకవేళ ఏమైన కష్టములున్నయెడల, వాటిని జయించుటకు ప్రథమవే శక్తినిచ్చును. ఆటంకములన్నింటిని ఆయనే తొలగించును. అసాధ్యములైనవి ఏమైనయున్న యెడల ఆయనే వాటిని సాధ్యములుగా చేయును. అక్కరలు ఏమైనా యున్నయెడల ఆయనే వాటని తీర్చును. ప్రజలందరు. హృదయపూర్వకముగా ఈ పనిలో పాలుపాంది, గోడలను నిర్మించుటలో వారికివ్యబడిన పనిని నెరవేర్చిరి. నంతోషముతోను, నమ్మకముగాను పని జరిగించిరి. ఏ ఒక్కరును సంగతిలేదు. “నేను ఈ పనిని చేయలేను” అనలేదు. వారికివ్యబడిన పనిని సంపూర్ణముగా నెరవేర్చిరి.

విశ్వాసీయెక్క జీవితములోని రహస్యము యిదే “మీరేమి చేసినను మనుష్యుల నిమిత్తముగాక, ప్రథమ నిమిత్తమని మన స్వార్థిగా

చేయుడి” (కోలెస్పే 3:23) ప్రభువైన యేసుక్రిస్తు యొక్క విశ్వాసులముగా మనకు యింటిలోనైనను, వెలువలైనను మనకివ్యబడిన పనిని హ్యాదయపూర్వకముగా చేయుటలో తప్పిపోకూడదు.

ఒక ఆసుపత్రిలో ప్రభువు నందు విశ్వాసముంచిన నర్సు ఉండెను. అమె తన పనిని నమ్మకముగా చేయుచుండెను. కొంతకాలమైన పిమ్మట అమెను వేరే వార్షునకు మార్చిరి. అక్కడ కూడా అమె ఎప్పటిలాగే తన పనులను నమ్మకముగా హ్యాదయపూర్వకముగా చేయుచుండెను. ఆ వార్షునంతను బుభ్రముగా నుంచెను, చేయవలసిన పనులన్నింటినీ అమె త్వరితముగా ముగించెను. వార్షు అంతయు ఎంతో పరిపుభ్రముగా నుండెను, దీనిని గమనించిన ఒక రోగి “ఈ రోజు వార్షును చూచుటకు ఎవరు వచ్చుచున్నారు?” అని అడిగిను. అందుకామే “ఎవరును రారు” అని బదులు చెప్పేను. అందుకతడు “మరి మీరేల అంత కష్టవడి వనిచేయుచున్నారు? మీకంట ముందుగా పనిచేయుచుండిన నర్సులు ఈ రీతిగా కష్టపడి, ఇంత నమ్మకమూ— ఎవరును పనిచేయలేదే?” అని అడిగిను. అందుకా నర్సు “నేను మనమ్ముల వెవ్వరిని సంతోషపరచుటకు ఇట్లు చేయలేదు. నేను నారక్కకుడు, ప్రభువైన యేసుక్రిస్తునే సంతోషపరచగోరుచున్నాను” అని సమాధానమిచ్చేను. కొందరు స్తులు టీచర్లయితే ఇన్నెస్కున్ కొరక్కు కష్టపడెదరు. లేకపోయినట్లయితే వారి రికార్డులు ప్రాయుటలో చాలా అత్యధిగా యుండెదరు.

ప్రభువు మనకప్పగించిన ఏ పనినైనను ఇష్టపూర్వకంగా చేయవలెను. 1932వ నంవత్సరములో దేవున్ని సేవకునన్న నేను అప్పగించుకొనినప్పుడు, నేను ఏ పనినైనను చేసెదననియు, ఎట్లి ఆపోరమువైనను భుజించెదననియు, ఎక్కడకు పంపినను వెళ్లెదననియు, పట్టణములో అయినను పల్లెలో అయినను యుండెదననియు, ఎట్లి

కలిన ప్రాంతమునకు పంచినను వెళ్లదననియు ప్రభువుతో వాగ్దానము చేసితిని. ఆయన నన్ను ఒంటరిగా వరలివేయడని వేనెరుగుదును. నాకు ఆయన చాలిన వాడని విశ్వసించితిని. ఆయన మనకు ముందుగా పాశును. మనవెనుక వచ్చును. మన పనికి అవసరమైన శక్తిని, బలమును అనుగ్రహించును. దేవుని పరిష్కారమైన ఏర్పాటులో, చిత్తములో యున్నచో ఎ పనిసైనను ముగించుటకు మన పక్షముగా ఆయనే కార్యము చేయును.

యొరూపులేము యొక్క గోడలను తిరిగి నిర్మించునప్పుడు కొందరు వడ్డంగి వారుగా, మేట్లీలుగా పనిచేసిరి. ఆ పని కొరకై వారు ఇక్కణ పాందక పాయినవ్వబికిని దానిని దేవుని యొద్దునుండి అంగికరించిరి. తత్తులితముగా ఆ పనికొరకై కావలసిన జ్ఞానమును, నిపుణతను దేవుడనుగ్రహించెను. మరి కొందరయితే హృదయ ఘ్రార్జకముగా పని చేయకపోయిరి. దానిని నెపామ్యా 3:5లో చూచెదము. జనుల తథికారులు పనిచేయుటకు నిరాకరించలేదు కానీ ఇచ్చడార్యకముగా పనిచేయలేదు.. చెరిచుద్ద సమాజ కూడికల సమయములో ఆయ పనుల కొరకై వాలంబీర్లు కావలయునని అడిగినప్పుడు అనేకులు ముందుకు వచ్చేదరు. అయితే కొద్దిరోజులు మాత్రమే సంతోషముగా పనిచేసెదరు. క్రమేణ పనిలో ఆపక్కని కోల్పోయి దేవుని యింటిలో వారికి ఆప్పగించిన పనిని చేయుటలో తప్పిపోవుట ద్వారా పనిలో సంఘ్రాద్ధ భాగము పొందలేకున్నారు.

3. పనిని పంచుకొనుటలో సంతోషము

ప్రజల అంతస్థు విమ్మినప్పబట్టిని చేయుటకు ప్రతి ఒక్కరికి ఒక చుఫ్ఫుమైన పని ఐయవ్వబడినట్లు సెప్పామ్యా మూడు అధ్యాయములో చూచెదాము. యాజకులైనను, ఆధిపతులయినను,

కంసాలి వారైనను, వారెవరైనప్పటికిని, ప్రతి ఒక్కరికి పని యివ్వబడేను. (8,31,32 వచనములు), హాల్మోహామ కుమారుడయిన షల్యాము సగమునకు అధిష్టియైనను, అతడును అతని కుమారైలును పనిలో పాలుపొందిరి. (12వ వచనము) ప్రథాన యాజకుడైన ఎల్యాపీబును, అతని సహాదరులును ప్రభువు పనిలో ముందుకు వచ్చి ముఖ్యమైన పనిచేసిరి (1వ వచనము).

ఈ దినములలో దేవుని సేవకులు సహా కష్టమైన పనిని ప్రయాసముతో కూడిన పనిని చేయుటకు ఇష్టపడరు. వారు మిగతా ప్రజలకంటే ప్రత్యేకమైన వారనియు, వారిపట్ల ప్రత్యేక గమనము చూపవలయుననియు కోరదరు. మనము ఎవరమైనప్పటికిని, ఎట్టి స్థితిగిలవారమైనప్పటికిని, దేవుని పనిలో పాలు పొందవలసిన వారము. మనము దేవుని త్రమములో నుండి ఆయనను త్రమములోనే యుండవలయును. ఆయన ఏర్పాటులో యుండుట ఆయన ఆజ్ఞను నెరవేర్చుట అనునదియే మన జీవితమునకు గురిగా యుండవలెను. ప్రజలు నెహామ్యా లోబడక యుండినట్టియునచో చేయాడలేము గోదలు కట్టబడి యుండెడివికారు. వారు వాయకునికి లోబడినందు వలననే శత్రువు ఎదిరించినప్పటికిని పనిని ముగించగలిగిరి. మమ్మును ఈ పనికి మినహాయించవలెనని లేక వేరే రకమైన మనపులను, ప్రత్యేక విన్నపములను నెహామ్యా దగ్గరకు ప్రజలు తీసుకొని రాలేదు. కనుకనే ఈ పని సాధ్యమయ్యెను.

ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు మన పరలోకపు నెహామ్యా నూతన యెరూపలేము యొక్క మచ్చ ఆయనే కలిగియున్నాడు.. దేవుని జత పనివారముగా ఆయన యింటిలో, ఆయన త్రమము ఏర్పాటులో నుండి ఆయన శిరస్తుము క్రింద నుండి, ఆస్త్రియు ప్రభువు కొరకు మాత్రము చేసినప్పుడే ప్రపంచములోని పలు ప్రాంతములకు మనలోనుండి ఆయన

జీవము ప్రవహించును. మనము చేయుపనిని, మనము ఎట్లు దానిని చేయుచున్నామో అను విషయమును ప్రభువు ఖ్రాసియుంచును. దేవుని ఏర్పాటు క్రమము ప్రకారము, దేవుని పనిలో హృదయపూర్వకముగా పాలుపాందు రహస్యాంగును తెలిసికొనినప్పుడు దేవుడు మనకు కావలసిన జ్ఞానమును, కృపను అధికశక్తిని అద్వైతరీతిగా అనుగ్రహించును. అంతేకాక, మన మధ్యలో ప్రేమ ఆత్మీయ ఐక్యతను అనుభవించేదము. (యోహను 13:35)

4. ప్రార్థన ద్వారా శత్రువులను తరుముట

పదిపోయిన యొరూపలేము గోడలు, కాల్పబడిన గుమ్మములు లోకములోని దేవుని ప్రజల నిష్పత్తిత స్థితిని నూచించుచున్నదని యింతకుముందే చూచితిమి. ఇక్కాయేలు ప్రజల యొక్క తిరుగుబాటు, పాపమును బట్టియే ఈ స్థితి కలిగేనని కూడా చూచితిమి. ఈ దినములలో కూడా దేవుని ప్రజలు అవిధియులై పాపములో యున్నందున దేవుని ప్రజలలో నిర్వివ్యుతి కనిపించుచున్నది. అయితే కృపగల దేవుడు శేషమును తన కొరకై యుంచుకొని. తద్వారా తన ప్రజలు తన రక్తణను సంపూర్ణముగా అనుభవించునట్టు చేయును. పదిపోయిన గోడలను కట్టుటకును, కాల్పబడిన గుమ్మములను తిరిగి స్థాపించుటకును దేవుడు నెపామ్యాను, తన జత పనివారిని వాడుకొనెను. దేవుని విధియులై దేవుని ద్వారా వాడబడుటకు యిష్టపడేవారు, ఎట్లే ఎదిరింపునకయినను నరే ఎదుర్కొనుటకును, దానిని జయించుటకును సిద్ధపడి యుండవలెను. నెపామ్య తన సహాయకులు ఏ రీతిగా హేళనలు ఎదిరింపులను ఎదుర్కొనీరో అట్లే మనము కూడా అపహస్యములను, ఎగతొఇని ఎదుర్కొనుటకును. దానిని జయించుటకును సిద్ధపడి యుండవలెను. సన్మలట్టు వారిని బహుగా హేళన చేసి వారికి శ్రకులుగచేసెను. (4:1). అతనికి తోర్చుడిన టోచియా మరొకడు (4:3)

నన్నలట్టు, టోబియా అను ఈ యిరువురు వ్యక్తులు, ఆ ప్రాంతములో పలుకుబడి కలిగినపారు. దేవుని సేవకులమైన మనము కూడా పలుకుబడి, అధికారము గల వ్యక్తుల నుండియే అనగా తైస్తవులని పిలువబడే అధికారులు, నాయకుల నుండియే ఎదిరింపబడేదము.

1941వ సం॥రములో మద్రాసు పట్టణములోని కైన్వువ మతమునకు చెందిన నానా శాఖలకు చెందిన నాయకుల నుండియే మాకు ఎదిరింపులు వచ్చేను. నన్నలట్టు, టోబియా అనువారు వారి హోదాను పలుకుబడిని యొరూపులేము గోడలను తిరిగి నిర్మించుటకై ఉపయోగించి ఉండవలిసినది. అయితే దానికి బదులుగా వారి ఉన్నతమైన ఆధిక్యతను దేవుని పనిని అర్థగించుటకును, దేవుని ప్రజలకు విరోధముగా పనిచేయుటకును వాడుకొనిరి. దేవుని సేవకులకు విరోధులైరి. ‘అందరును తమ స్వంత కార్యములనే చూచుకొనుచున్నారు’ అని పోలు ఫిలిప్పీ 2:21లో చెప్పేను. మద్రాసులో పని యింకను ప్రారంభించక మూర్యవేం వేంము ఎటువంటి ఎదిరింపులను ఎదుర్కొనవలెనో ప్రభుష్ట మాకు ముందుగానే బయలుపరచెను. దాని విషయమే మమ్మును ఆయన పొచ్చరించెను. మేము ‘జీహోవాపామా’ కు వెళ్ళకముందు రాత్రంతయు ప్రార్థనలో గడవవలయునని మాకు భారము కలిగెను. మేము ఎదుర్కొన్నాయున్న పోరాటములను శ్రమలను ముందే ఎరిగియుంటిమి ప్రార్థనలో గడవవలెనని కోరితిమి. పట్టుదలతో ప్రార్థించితేనే తప్ప అటువంటి పోరాటములకు, ఎదిరింపులకు నిలువబడలేమని గుర్తించితిమి. కనుక రగ్గరగా ఉన్నటువంటి ఒక కొండమీదికి వెళ్ళి రాత్రంతయు ప్రార్థనలో గడవవలయునని తీర్చానించుకొంటిమి. పల్లవరము అనుచోటికి వెళ్ళితిమి. మేము దాదాపు ముప్పుడి మందిమి ఆక్కడకు వెళ్ళితిమి. ఆక్కడ చాలామంది సమాధులు ఉండెను. అంతేకాక ఆ స్తులమంతయు తేళ్ళతోను, జెరులతోను

నిండియుండెను. కొంతోస్త వాక్యము ధ్వనించుకొని ప్రార్థించుటకు ప్రారంభించితిమి. పెట్టమాక్కు లైటు వెలుగుకు తేఱ్చు, జెర్రులు అన్నియు బైటకు వచ్చేను. ఆవి మమ్మును సమీపించినప్పుడు మేము వాటిని కనుగొని చంపుచుంటిమి. ఇది ఒక ప్రత్యేకమైన అనుభవము. ఎందుకనగా మేము ఒక వైపు ప్రార్థించుచుంటిమి. మరొకవైపు తేఱ్చును, జెర్రులను చంపుచుంటిమి. తెల్లవారిన తరువాత మద్రాసు పట్టణముపై సూర్యుడు ఉదయించుట మేము చూచితిమి. ఈ అనుభవము ద్వారా ప్రభువు మాతో సృష్టిముగా, తేటగా మాట్లాడెను. మేము భయంకరమైన ఎదిరింపులను ప్రజల ద్వారా ఎదుర్కొనవలయుననియు, ఆ ఎదిరింపులు తేఱ్చి కాట్లవలె, జెర్రుల కాట్లవలె బాధాకరమైనవిగాను ఉండునని ప్రభువు చెప్పేను. అంతేకాక వారిని గూర్చి భయపడనవనరములేదని కూడా ప్రభువు చెప్పేను. ఆ తేఱ్చు, జెర్రులు మాకేమి హాసి చేయలేకపోయినట్టే, ఆ ప్రజలు ఎదిరింపులు కూడా మాకేట్టి కీడు నష్టమై కలిగించలేవనియు. మేము వారిని జయించగలమనియు ప్రభువు మమ్ములపై ధైర్యపరచెను. తేఱ్చు, జెర్రుల ద్వారా ప్రభువు మాతో మాట్లాడిన విషయమైలన్నియు సత్యమని తర్వాత మేము గ్రహించితిమి. కనుక మనము ప్రార్థించుట ఎంతో ముఖ్యమైనది. పట్టుదలతో కూడిన ప్రార్థన మనకెంతో సహాయపడును. అంతేకాక ప్రభువు మనలను ధైర్యపరచి, మనకు నడుపుదల నిచ్చును.

మన స్వంత జ్ఞానము ద్వారా శత్రువును జయించలేము. మన చమత్కారము, తెలివితేటలు, తలాంతులు, శక్తి సామర్థ్యముల ద్వారా శత్రువును ఎన్నటికని జయించలేము. గడచిన 34 సంవత్సరములలో ప్రభువు తన వాగ్దానమును మా పక్కముగా సెరవేరైనని మేము సాక్ష్యమవ్యగలము. దెవుని పనిని అడ్డగించుటకు ప్రజలు ఎంతో విరోధముగా పనిచేసిరో అంత ఎక్కువగా ప్రభు మమ్ములను

ఆళీర్వదించెను. మొట్టమొదటిగా వారు మమ్మను ఎగతాళి చేసి, అపహసించిరి. మామీద వారు ఉపయోగించిన మొదటి ఆయుధ మదియే. దేవుని వనిని నీరోధించుటకు శత్రువు వాడుకొను బహుసామాన్యమైన ఆయుధము ఎగతాళియే. ఈ ఆయుధము నుపయోగించుటకు శత్రువు నాయకులనే వాడుకొనును. నాయకులు ఎగతాళి చేసి, అపహసించినట్లయినచో దేవుని పని బాగుగా ఆటంకపరచ బడగలదని వాడు భావించును.

సన్మిలించ్చు, టోబియా యొరూషలేములో ఉన్నత పదవులను కలిగియుండిరి; అంతేకాక వారు ధనవంతులు, పటుకుబడి గలవారు. వారి స్తానము, ఆష్టా ధనము, అధికారమును కాబట్టి మిగుల గర్భించి, దేవుని సేవించువారిని ఎగతాళి చేసిరి. అట్లు చేయుటలో వారికేమాత్రము భయము లేకుండెను. గడచిన సంవత్సరములలో యిటువంటి సంగతులు చాలా జరిగిను. స్వాత్ము, ఆస్మాత్తులు, తదితర సంస్థలకు అధికారులుగా వుండి, ధనవంతులైనవారు - వారి పదవి, హోదా, రభ్యముబట్టి అతికయించి బాష్పస్యములో సాక్ష్యమిచ్చిన వారిని ఎగతాళి చేయుచుండిరి. “మీరు చనిపోయినప్పాడు మిమ్మను ఎవరు సమాధి చేసేదరు? మీకు ఎవరు విపాహములు చేసేదరు? మీకు ఉద్యోగములు ఎవరిచ్చేదరు? మిమ్మను ఎవరు పోషించేదరు?” అని అపహసించడి వారు. దేవునికి లోభడి, ఆయనను సేవింప వలయునని ఆశించిన ప్రతివారి మీదని శత్రువు ఈ ఆయుధమునే ప్రయోగించును. ప్రతి యుగములో యిది జరుగుచున్నది. అయితే బలమైనటువంటి ప్రార్థన అను ఆయుధము కొరక్క ప్రభువుకు స్తోత్రములు. ప్రార్థన ద్వారా శత్రువును జయించగలము. మనము దేవునికి లోభదుటకు యిష్టపడినప్పాడు, అన్నిరకములైన శ్రమలను ఎదుర్కొనుటకు స్థిరముగా నుండవలెను. శత్రువు సెప్పామ్యాను ఆతని సహకారులను ఎదుర్కొనినప్పాడు వారు

ప్రార్థించి దేవుని సహాయమును పాందిరి. ప్రారంభములో మమ్మును హేళన చేసినహారు యిష్టుడు వారి యొద్దకు రమ్మనియు వారి కొరకు ప్రార్థించవలయుననియు, వారి మధ్యలో సువార్త దండయాత్రలు జరిగించవలయుననియు బ్రతిమాలుచున్నారు. వారి హేళనలు, ఎగతాళి మాటలు, మౌనముగా, ఓపికతో భరించవలయును కొంతకాలమైన తర్వాత మనలను ఎవరు దూషించి హేళన చేసిరో, వారే మనద్వారా ఆశీర్వాదము పాందెదరు. పరలోక దర్శనమునకు నమ్మకముగా వుండి, వారి కొరకు ప్రార్థన చేయుటయే మనము చేయవలసిన పని.

ఏక మనన్యతో, జక్కుతతో వని చేయవలెనని హారు తలంచినట్టు ఆరవ వచనములో చదివెదము. దేవుడు సాగి పామ్ముని సెలవిచ్చిన రితిగా హారు పనిలో ముందుకు సాగిరి. ఒక్కిక్కప్పుడు దేవుని పని నడ్గించుటకు విశ్వాసుల మధ్యలో శత్రువు కలహమును, పోరాటమును, రేపును, మనమధ్యలో జక్కుత కొరకై మనమెక్కువగా ప్రార్థించవలయును.

హేళనలు. అపహస్యము ద్వారా పని ఆటంక వరచబడలేదని నన్నలట్టు, టోబియా ఎగిరిప్పుడు, హారు యింకను ఉగ్రులై వారి బలమును ప్రయోగించుటకు మొదలుపెట్టిరి. నెహెమ్యాకును ఆతని సహచరులకును విరోధముగా పనిచేయుటకు కుట్ట చేసిరి. భయపెట్టుట ద్వారా, వారి శక్తిని ప్రయోగించుట ద్వారా దేవుని పనిని ఆపగలమని హారు తలంచిరి. గడచిన సంవత్సరములో మేము కూడా యిట్టి అనుభవము ద్వారా వెళ్ళితిమి. అయితే శత్రువును ఓడించగలిగిన ఆయుధము ప్రార్థనయే (9వ వచనము). అందువలననే రాత్రంతయు ప్రార్థించ వలయునని భారముకూడా మాకు కలిగెను. ప్రార్థన ద్వారానే ఆనగా పట్టుదలతో వేదనతో చేయు ప్రార్థన ద్వారానే శత్రువు ఓడించబడును.

దేవుని ప్రజలకు దేవుని సేవకులకు విరోదముగా శత్రువు భయంకరమైన పొరాటమును రెపును. అట్టి సమయములలో వేదనలో పట్టుదలగా ప్రార్థించుట ద్వారానే శత్రు కార్యములను లయపరచిదము. (యాకా 23:31,32)లో ప్రభువు సీమోనూ పేతురు కొరకు ప్రార్థించినట్లు చూచిదము. “సీమోనూ, సీమోనూ, ఇదిగో సాతాను మిమ్మునుపట్టి గోధుమలవలె జల్లించుటకు మిమ్మును కోరుకొనెను గాని నీ నమ్మిక తప్పిపోకుండునట్లు నేనే నీ కొరకు వేడుకొంటిని. నీ మనస్సు తిరిగి తర్వాత నీ సహాదరులను స్థిరపరచమని చెప్పెను”.

5. చెత్తును తొలగించుట

ప్రాకారములు పడిపోయినందునను, గుమ్మములు కాల్పబడి నందు వలనను ఆక్కడ చెత్త విస్తారముగా యుండెను. (వెప్పామ్యా 4:16) బలమైన ప్రాకారమును కట్టవలయుననిచో మొదట చెత్తును తీసివేయవలయును. మానవ ఆచారములు, సాంప్రదాయములు, అభ్యాసములు ఆనునవియే చెత్తగా నున్నవి. దేవుని పని బలముగా జరుగవలయునని మనము ఆశించిన యొడల మొదట చెత్తనంతయు తీసిచేయవలయును (మార్గ 7:1-13). చాలా వ్యాపకంగా మతశాఖాధికారులు మానవ సంప్రదాయములను, ఆచారములను గట్టిగా పట్టుకొని యున్నట్లుగా మనము చూడగలము. వారివితరుల పారంపర్యాచారములనే ఆచరించుచు దేవుని వాక్యమును నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నారు.

ఈక దినము దేవుని భక్తి గలిగి గౌరవనీయులుగా కనిపించు పదిమంది మతశాఖాధికారులు నా యొద్దుకు వచ్చిరి “మీ కూటముల ద్వారా చేపుడు చేయుచున్న కార్యములంతటి కొరకై వేము సంతోషించుచున్నాము” అని ఎంతో మర్యాదగా చెప్పిరి. తర్వాత వేను చేయు రెండు విషయములు వారికి సమ్మతముగా లేవనియు నేనేల

వాటిని చేయుచున్నానని నన్ను ప్రశ్నించిరి అందులో మొదటిగా ‘సీవు ఎందుకు బాప్తిస్టమిచ్చు చున్నావు?’ అని అడిగిరి. రెండవదిగా “అదివారము నాడు ప్రత్యేకముగా ఆరాధన ఎందుకు నదిపించు చున్నావు?” అని ప్రశ్నించిరి. అందుకు నేను “చిన్న పీల్లలు బాప్తిస్టము పాందినట్లు బైబిలులో ఎక్కడైనను యున్నదేమో నాకు చూపించుడి. మరియు బాప్తిస్టమనగా అర్థమేమో నాకు తెలియజేయుడి” అని అంటిని. అందుకు ఒక ముఖ్యమైన పాప్టరు “ఎన్నో యుగముల నుండి భక్తి పరులు చిన్నవిధ్యలకు బాప్తిస్టము యిచ్చుచున్నారు. వారు చేసినరంతయు తప్పేవా?” అని నన్ను అడిగెను. అందుకు నేను మాతాత కూడా చాలా భక్తిపరుడు, సత్యరుషుడు కూడ. నేను మాతాత మాటలు వినవలయునా? లేక బైబిలు చెప్పుదానిని విలవలయునా? అని అడిగితిని. “సీ ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పటకు దేంచు సీద్దపడి రాలేదు” అనిరి. ఆప్యాడు నేను. మీరే ఒక చినము నిర్దియించి నమయము, స్థలము కూడా మీరే నిర్దియించండి. మీరు ఎంతమంది పాష్టర్లనైనను ఆహ్వానించుకి నన్ను చీలిచించిన యొడల నేనుఒక్కడనే మీ యొద్దకు వచ్చేదను. కానీ ఒక విషయము మాత్రము గమనించుడి. మీరందరు ఏమి చెప్పినను, బైబిలు నాధారము చేసికొని మాట్లాడవలెను. మాట్లాడే విషయములు బైబిలులో ఉన్నవని మీరు వాక్యమును ఎత్తి చూపించవలయును” అంటిని. వారు దానికి సమ్మతించి, దానికిరక్క తార్ణిళు, సమయము, స్థలము నిర్దియించి తప్పనిసరిగా వచ్చేద మనిరి అయితే ఈ దినము వరకు వారు రాలేదు.

ఆదివారమున జరుగు ఆరాధనను గూర్చి వారితో యిట్లు తెప్పితిని. “మేము ఎవ్వరిని సభ్యులుగా చేయము. చండాలు కూడా వసూలు చేయము. అక్కడ యిక్కడ వెళ్లి. ఆదివారము నాకు ఆరాధనకు రండి అని ప్రజలను ఆహ్వానించము. ప్రజలను ఆకర్షించుటకు మేము

పాలపొడి కాని మరి ఏదైనను మేము ఇవ్వము. అయితే ప్రజలు తామంతట తామే ప్రభువును ఆరాధించుటకు వచ్చినప్పుడు వారిని రావడ్నని మాత్రము చెప్పజాలము. అంతమాత్రమే కాదు. దేవుని ఆరాధించుటకు మాకు హక్కు గలదు. ఆయన మా పాపములు క్రమించి మమ్మును తన ప్రశ్న రక్తముతో పుట్టికరించియున్నాడని బైబిలులో సృష్టముగా చెప్పబడినది. ఆయన బైబిలులో మాకు చూపించినరీతిగా తప్పక దేవుని మేము ఆరాధించెదము” అని వారితో చెప్పితిని. కూటములలో ఎన్నడైనను బైబిలుకు విఫేఘముగా మాట్లాడితినా?” అని వారి నడిగితిని.

ఆదివారమున మా ఆరాధన కూడిక చాలాసేపు పట్టును. ఒక ఆదివారము ఒక పాప్రరు మధ్యాహ్నము ఒంటిగంటకు ఆరాధన కూడికకు వచ్చేను. ఆరాధన చాలాసేపు జరుగును. కనుక ఆతడు మధ్యలో లేచి బయటకు వెళ్ళి తిరిగివచ్చి మీటింగులో కూర్చుండెను. కూడిక ముగిసే తర్వాత ఆతడు నాతో “ నేను ఎన్నో ప్రశ్నలతో యిక్కడికి వచ్చితిని. అయితే ఆరాధన సమయములలో వేపుడు నా ప్రశ్నలన్నింటికి జవాబు యిచ్చేను అని చెప్పేను” వారి స్వగ్రామమునకు సువార్త దండయాత్రకు రమ్మని కూడ అతడు మమ్మును అహ్వానించెను. దానికి కావలసిన ఏర్పాటులన్నియు ఈనే చేసిదననియు కూడా చెప్పేను.

విశ్వాసుల మనస్సులలో నుండియు, తలలలో నుండియు, తొలగింపవలనిన మరియుఇక రకమైన చెత్త కలదు. వివాహా సందర్భములలో ఈ చెత్త బయటపడును. ఈ చెత్తవలన దేవుని పని వర్ధిల్లుటలేదు. విశ్వాసులమని చెప్పుకొనువారు వ్యక్తమైన వాటి యందు ఆతిశయించుచు ఆత్మియముగా అంధులగుచున్నారు. కొందరైతే సంఘములో ఆగ్రస్తానములు కావలయునని కోచున్నారు. ప్రభువే మనలో కొందరిని ఉపదేశకులుగాను, మరి కొందరని సువార్తకులుగాను.

మరి కొందరిని బోధకులుగాను, యుండుటకు ప్రిలుచుచున్నాడు. ఆయన పిలిచినప్పుడు ఆ పనికి ఆయనే వారిని సిద్ధపరచి, ఆ పనిలో వారిని నియమించును సంఘములో స్థానము కావలయునని కోరుచేయ సంఘములో కలహములు, పార్టీలు, విభజనలు ఆను చెత్తుచూ రాజేయుదురు. వారిట్లు చేయట కొన్ని సంఘములలో చూడగలము. దేవుని వాక్యానుసారముగా ఈ చెత్త తొలగింపబడితేనే తప్ప, దేవుని పని స్థిరపరచబడు. ఈ చెత్త తొలగింపబడి నప్పుడే ఆయన పరలోకపు ఏర్పాటు నెరవేర్పబడును.

“పని మిక్కలి గాప్పాది. మనము గోడ మీద ఒకరొకరికి చాలా యొడముగా ఉన్నాము” (నెహామ్య 4:19). దేవుని పని విస్తరించి నప్పుడు మనకు ఇష్టమైనప్పుడెల్లను కలిపికొనుటకు లేక సహవాసము చేయుటకు వీలుపడదు. కనుకయే సమాజము బలచీనమగును. ఈ బలహీనత వలన యితరుల పట్ల నిర్మలక్య స్వభావము ఈ రీతిగా అలక్యము అను చెత్త సంఘములో చేరును. ఈ కష్టము తొలగించుటకు మనము తాచికముగా ప్రయాసపది సహవాసమునక్క కూడి రావలిను. పరిశుభ్ర సమాజ కూడికలు పరిష్కారుల ద్వారా కలిగిన ఎడబాపు తొలగింప బదుటకును, తిరిగి సహవాసము కలిగి యుండుటకు తోడ్పుచున్నవి.

అవ అధ్యాయము దేవీషు ఏర్పాటు వీర్భద్రచేయేస్తి

I. లేఖలో కథించిన విషయాలు

ఇక్కాయేలు ప్రజలు యౌరూష్యలేము గోడలను తిరిగి నిర్మించుటకు ప్రారంభించినప్పుడు శత్రువుల ద్వారా ఎదిరింపబడిరను

విషయమును యింతకుముందే చూచితిమి. యిప్పుడు దేవుని పనిని ఆటంకపరచు సమస్యలను వారు ఎట్లు ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేనో, వారు ఎట్లు దేవునికి సంపూర్ణమైగా విధేయులైరో యిప్పుడు చూచేదము. వారి మధ్యలో ప్రేమ లేనందువలన వారు అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేను. ఆ సమయములో ఆదేశములో కరువు వుండెను. వారి దారిద్ర్యమును బట్టి, వారి ద్రాక్ష తోటలను, భూములను ఇండ్లను కుదువబెట్టిరి. (నెహుమాయ 5:34). కొందరు యూదులు వర్షీకూడ తీసుకొనుచుండిరి. అక్కరలో యున్నవారిని ఆదుకొనుట విశ్వాసములుగా మన కర్తవ్యము. మన భార్యతను నిర్వహించుటలో మనము తప్పిపోయినట్లయినచో మనము దేవుని పనిని ఆటంకపరచెదివారముగా యుందుము. దేవుని బిధ్యలముగా ఆహారము, ఉబ్బు అవసరతల కౌరకై యితరులను అడుగజాలము (కీర్తనలు 34:10;37:15). దేవుని యందు విశ్వాసముంచలేక ధన సహాయము కౌరకై యితరుల నర్థించువారు జీవిత కాలమంతయు భిక్షకులుగానే యుందురు. అవసరతలలో యున్నవారు వారి అక్కరల కౌరకు ఎట్లు ప్రార్థించవలయునో నేర్చుకొన వలయును. సమృద్ధి గలవారు అక్కరలో యున్నవారికి సహాయపడుటకై ప్రార్థించి, వారి అవసరతలేవో తెలిసికొని, వారికి సహాయపడవలెను. దేవుని నదుపుదల ప్రకారము యితరులకు సహాయం చేసినట్లయినచో అనేకుల అవసరతలు తీర్చుబడును. అంతేకాక మనకు కూడా ఏ నష్టము కలుగదు.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రితము మంచి విశ్వాసులైనటువంటి ఒక పేద కుటుంబముతో నేను కలిసి యుంటిని. ఆ దీనములలో ఆ యింటి యజమానుడు తన ఉద్యోగమును కోల్పోయి యుండెను. ఒకరోజు వారి యింటిలో పుంకు ఆహారమేమియు లేకుండెను. అయితే ఆ యింటిలోని వారందరును, చిన్న పీల్లలతో సహ ఏ

మాత్రమును సంగక ప్రార్థించిరి. దేవుడు అక్కరను తీర్పగలడు కనుక ఎవరిని అడుగవసరము లేదనిరి. మేము ప్రార్థించుండగా, తలుపు దగ్గర ఏదో శబ్దము వినిపించెను. ఎవరైనను తలుపుదగ్గర రాయి పడవేసిరేమో అని తలంచి తలుపు తెరువగా, అక్కడ ఒక గొనెసంచి పడవేయబడి యుండెను. కుటుంబమంతచికి కావలసిన రోడ్సై, కూరగాయలు, యింకా తదితర భోజన పద్మములు ఆ సంచిలో యుండెను. మన అక్కరల కొరకై ఇతరులను అడుగుకొనుటకు ప్రారంభించినచో దేవుడు ఏ మాత్రము సంతోషించడు. అంతేకాక మనము భిక్షకులముగానే యుండుము.

నా త్రైప్తవ జీవితారంభ దినములలోనే. నా అక్కరలు నేను ఎవరిని తెలియచేయకూడదని ప్రభువు నాతో చెప్పేను. మాట ద్వారాగాని సూచన ద్వారా గాని మరే విధానములోనైనను నా అక్కరలు ఎవ్వరితోను చెప్పుకూడదని ప్రభువు చెప్పేను. నా ఆవసరతలన్నియు ఆయనకే ప్రార్థనలో చెప్పేదను. కొన్ని దినములు నాకు ఆహారమే లేకుండెను. ఆయినను ఎంతో దూరమై నడువలసి వచ్చేడిది. ఒక దినము నాకు చాలా ఆకలివేసెను. అప్పుడు నేను ఇట్లు తలంచితిని. “నాకు చాలా ఆకలి వేయుచున్నది. ఆహారము నాకు పెట్టుణి అని ఎవరిని నేను ఆడుగలేను. నేను నా స్నేహితుని యింటికి వెళ్లినప్పుటిని, ఆతడు తప్పక భోజనం చేయుమని నన్ను అడుగును. నేను ‘వద్దు’ అని చెప్పేదను. డిండవసారి అడిగినప్పుడు కూడ నేను వద్దనే చెప్పేదను. మూడవసారి భోంచేయుమని నన్ను అడిగినట్లయిన నేనే భోంచేసెదను” అని తలచుచు నా స్నేహితుని యింటికి వెళ్లితిని. ఆక్కడకు వెళ్లినప్పుడు నేను తలంచిన రీతిగానే జరిగెను. కనుక నేను నా స్నేహితుని యింటిలో భోంచేసితిని. కొన్ని వారములు గచ్చిన పించుట నాకు మరల ఆదే శోధన కలిగిను. నాకు చాలా ఆకలి వేసిను. కనుక తిరిగి నా స్నేహితుని

యింటికి వెళ్వలయుననుకొంటిని గడచిన అనుభవంను జ్ఞాపకం చేసికొనుచు నడుచుచుంటిని. మధ్యాహ్నం 1.30 గం॥ ప్రాంతంలో ప్రభువు నన్ను గడ్డించెను. “నీ విశ్వాసమేక్కడ?” అని ప్రభువు నన్ను ప్రశ్నించెను. అందుకు నేను, “ప్రభువా, నాకు ఆహారం పెట్టుమని నా స్నేహితుని నేను అడుగను. అతడు నన్ను బలవంతము చేసినప్పుడే నేను భుజించెదను” అంటిని. అందుకు ప్రభువు “అక్కడకు వెళ్లుటలో నీ ఉద్దేశమేమి?” అని ప్రశ్నించెను. అప్పుడు నేను సిగ్గుపడితిని. వెంటనే నేను ప్రభువా, నన్ను క్లమించుము. నా ప్రతి అక్కరకు నీవు చాలినవాదవు అని చెప్పితిని. (కీర్త. 23:1). ఈ రీతిగా ప్రభువు నాకు బలమైన విశ్వాసము నిచ్చెను. మరియుకసారి ఒక దినమంతయు నాకు ఆహారం లేకుండెను. మద్య రాత్రిలో ఒకరు నా తలపు తట్టగా నేనే మేల్కొంటిని. అప్పుడతడు “సహాదరుడా, ఈ రాత్రివేళలో వచ్చినందులకు క్లమించుము. నేను నిద్ర పొపుచుండగా నాకు ఒక కల వచ్చెను. ఆ కలలో ఎవరో ఒక వ్యక్తి మిమ్ములను భోజనంకు పిలువుమని నాతో చెప్పెను. నేను లేచి వంటగదికి వెళ్లిచూడగా ఆక్కడ గిష్టుకు అన్నం మిగిలిపోయి ఉండెను. మీరు ఈ దినము భోజనం చేసితిరా?” అని నన్ను అడిగెను. నేను ఆబద్ధం చెప్పలేను కనుక ఆ దినమంతయు నేను భోజనం చేయలేదని చెప్పితిని. ఆ మద్యరాత్రి వేళలో అతడు నన్ను తన యింటికి పిలుచుకొని పోయి నాకు ఆహారం పెట్టెను. ఈ సంఘటనలు ఆకస్మాత్కుగా జరిగినవి కావు.

మరొకసారి మేము 25 మందిని సువార్త దండయాత్రకు వెళ్తిమి. ఆ దినములలో మా వంట మేమే చేసికొనెదివారం. ఆదివారం నాడు వంట విషయమై బాధ్యతైన వారు వంట చేయు నిమిత్తం ఆక్కడనే ఉండరలచిరి. ఆప్యుడే నేను “ ఆరోజు మనమందరమూ ఆరాధనకు వెళ్వలయునని ప్రభువు కోరుచున్నాడు” అని చెప్పితిని.

అందుకు వారు “అల్గైతే, మధ్యహృకాలవు భోజన విషయమేమి?” అనిరి. “ప్రభువే చూచుకొనును” అని నేను జవాబు చెప్పితిని. గనుక మేమందరంను ఆరాధనకు వెళ్తిమి. ఆరాధన కూడిక తరువాత మేమందరం బస్సుపోటే దగ్గర నిల్చుని యుంటిమి. నాకు తెలిసిన ఒకతను, ఒక పెద్దబుట్టతో మావైపు వచ్చేను. “మీరు ఎక్కడకు వెళ్తుచున్నారు? అని నేనతనిని అడిగితిని. అందుకతడు నేను ఒక పెండ్రీ విందుకు వెళ్తియుంటిని. విందు ముగిసిన తర్వాత భోజనం చాలా మిగిలిపోయేను. పెండ్రీవారు ఎవరైనను భోజనం తీసుకొని వెళ్తవచ్చునని చెప్పిరి. నాకు కుటుంబం లేదు కనుక నా పారుగువారికి, స్నేహితులకు ఆహారం తీసుకొని వెళ్తుదుమని తలంచితిని. యిక్కడ మిమ్ములను చూడగానే ఈ ఆహారం మీకివ్యవలయునని తలంపు కలిగెను” అని చెప్పి, ఆ ఆహారంను మాకిచ్చి వెళ్తేను. ఆతడు తెచ్చిన ఆహారం మా కందరికి సరిపోయేను. మా కొరకై తేష్టమైన ఆహారంను. ప్రభువు సిద్ధ పరచి యుండెను. మనం ప్రభువు నందు నమ్మిక యుంచినంత కాలము ప్రభువు మన అక్కరలు తీర్చును. ఒకరోజు పెందలకడవే నేను ప్రార్థించుచున్నప్పుడు, ఒక విధవరాలికి 5 రూపాయలు ఇచ్చి రమ్మని ప్రభువు నాతో చెప్పేను. నా జేబులో డబ్బులేమియు లేకుండెను. అయినను ప్రభువు, ‘సీవు వెళ్తి 5 రూ॥లు ఇచ్చిరమ్ము’ అని నాతో చెప్పేను. నేను నా కోటు వేసుకొని, బైబిలు తీసుకొని బయలుదేరితిని. నేను వెళ్తుచుండగా 5 రూ॥లు నోటు నాకు దారిలో కనిపించెను. దానిని చేతిలో పట్టుకొని, “ఎవరైనను 5 రూ॥లు నోటు పోగట్టుకొంటిరా?” అని లిగ్గరగా అరచితిని. మూరుసార్లు ఆ రీతిగా అడిగితిని. ఎవరు కూడ, “ఈ డబ్బునాదే” అని చెప్పనందు వలన దానిని తీసుకొని ఆ విధవరాలి ఇంటికి వెళ్లి, అమెకు దానిని ఇచ్చితిని. దానిని చూచి ఆమె ఏడ్చునారంభించెను. అంతకు ముందురాత్రి ఆమె

కలలో తన భర్తను చూచెననియు, భక్తిసింగ్ గారు వచ్చి నీకు 5 రూఱులు ఇచ్చును గనుక నీవు దిగులు పడవద్దని ఆయన ఆమెతో చెప్పేననియు నాతో చెప్పేను. అంతేకాక నన్నగూర్చి తలంచుచున్న సమయంలోనే నేను వచ్చితినని కూడా చెప్పేను. ఇవన్నియు అనుకొనని రీతిగా ఆకస్మాత్తుగా జరిగిన విషయములు కావు.

ప్రభువు మనకు సహాయం చేయుకొలది, ఆయన నడిపింపు ననుసరించి అక్కరలోనున్నవారిని మనము ఆదుకొనవలెను. భోజనము, దుస్తులు, ఉబ్బు లేనటువంటి వారికి మనం వారి అక్కర ప్రకారం నహాయం చేయవలెను. ఈ రీతిగా మన మధ్యలోనున్న పేద విశ్వాసులకు, విధవరాంత్రకు, ఆవాధలకు మనము సహాయం చేయుట ద్వారా వారిని దైర్యపరచెదము. చాలమంది విశ్వాసులకు సమృద్ధిగా యున్నది. వారికి కావలసిన దూని కంచి ఆధికముగా కలిగియున్నారు. అయినను యితరులకు సహాయము చేయవలయుననెడి తలంపు వారికి లేదు. యిట్టి స్వార్థముండుట ద్వారానే వారి హృదయములు ఎల్లప్పుడు ద్వేషము అన్నాయ, సణుగులతో నిండియుండును. ఆపొస్తలుల కార్యములు 6:5, 6లో అది ఆపొస్తలులు విశ్వాసముతోను, పరిచుద్దత్తుతోను నించిన వారిని ఏర్పరచుకొనిరి. ఈ దినములలో అనేకులు పదవులను అపేక్షించుచున్నారు. ఢీకనులుగా, పెద్దలుగా వుండవలెనని కోరుచున్నారు కాని పేద విశ్వాసుల కొరకై ప్రేమ, జాలి లేదు. వారి విషయమై ఎటువంటి శ్రద్ధ వారికి లేదు. వారికి కావలసినదంతయు ప్రాధాన్యతయే. ఎవరైతే ఆత్మియులుగా వుండి దేవుని ద్వారా సీద్ధపరచబడెదరో వారు మాత్రమే కావరులయ్యేదరు, యూదయలో కరువుండినప్పుడు. అంతియుకయలోని విశ్వాసులు తమ శక్తి కొలది వారికి నహాయం చేసిరి. వాటిని బర్బా, పోలు ఆను

వారిచేత వారియొద్దకు పంపిరి. ఈ విషయమును అపా. కార్య, 11:29, 30 వచనములలో చూచెదము.

పోలు, బర్బాలు యెరూషలేము చేరునప్పటికి అక్కడి విశ్వాసులు ప్రార్థించుచుండిరి. ఆ సమయములో అక్కడ కరువు బహుభారముగా వుండెను. అంతేకాక విశ్వాసులు భయంకరమైన శ్రమను ఎదుర్కొనుచుండిరి. వారి కష్టములను గూర్చి చింతించి కలవరపదుటకు బదులుగా వారు విశ్వాసముతో ప్రార్థించుచుండిరి. వారిని చూచి పోలు, బర్బాలు ఆశ్చర్యపడిరి. (అపా. కార్య, 12:5) వారు అక్కరలో వున్నారని వారి సహాయార్థం కొంత ఉబ్బును, కొన్ని పదార్థములను వారికిచ్చుటకు పోలు, బర్బా వెళ్లిరి. అయితే వారు తిరిగి వచ్చుచున్నప్పుడు నూతన ప్రార్థన భారముతో వచ్చిరి. ఆ రీతిగా యెరూషలేము నుండి అంతియొక్కయకు గొప్ప తాళ్ళాదమును తీసికొని వచ్చిరి. యితరులకు పంచుకొనుట ద్వారా పరలోక దర్శనమును పాందెదము. విశ్వాసులముగా అక్కరలోనున్న వారికిరకు ప్రత్యేకముగా ప్రార్థించవలయిను. కాపరులు, పెద్దలు కూడా ఈ అత్మియ రహస్యమును ఎరుగవలెను.

నెహెమాయ 12 సంవత్సరములు అధికారిగా ఉండినప్పటికిని, అతరు జనుల వద్దనుండి ఉబ్బు తీసికొనలేదు. ఏ వస్తువు కూడా తీసికొనలేదు. ఆయన అధికారియైనను ఉబ్బు కాని, ఆహారము కాని ప్రజల వద్ద నుండి పుచ్చుకొనలేదు. తనకు ముందుగా నుండిన అధికారులు వారికి కావలసిన ఆహారము, ద్రాక్షరసము కొరకు ప్రజల మీద ఆధారపడిరి. వారైతే ఉబ్బు కొరకు పని చేసిరి. కాని నెహెమాయ దేవుని భయం కలిగినవాడై పనిచేసిను. (నెహెమాయ 5:14,15)

దేవుని సేవకులు కూడా సుఖ సాఖ్యముల ద్వారా నడిపించ బదుచున్నారు. ధనాపేతు, స్వలాభాపేతు వారిలో కూడా వుండుట మేము

చూడగలుగుచున్నాము. ఎవరు ఉబ్బి యిచ్చేదరో, వారి గృహములనే
 దర్శించెదరు. వారి నంఖములలోని ప్రజలను వారి అక్కరలో
 నహాయము చేయక పొయినట్లయినచో తమ ఇస్తితో దేవునిని
 ఘనవరచలేక పొపుచున్నారని ప్రసంగములలో వారిని గద్దించెదరు. వారు
 తమ అక్కరల కొరకై దేవునిని నమ్మకానలేకున్నారు. తత్తులితముగా
 వారి జీవితములు నిష్పత్తితమై వున్నవి. మనము దేవుని నమ్మకముగా
 సేవించి, మన అక్కరలన్నింటి కొరకై ఆయన మీదనే ఆధారపడి, ఏ
 మాత్రం ప్రభువును సందేహించక హృదయంలో నఱుగుకొనక
 పుండినప్పాడే మన పరిచర్య సమ్మిద్ధిగా ఫలించును. బాల మంది
 సేవకులు విశ్వాసముతో జీవించుచున్నామని చెప్పేదరు. వాస్తవంగా
 వారు ఇతరుల విశ్వాసముమీద ఆధారపడెదరు. కనుక దేవుని సేవకులైన
 వారు హెచ్చుకికగా తీసుకొనండి. ఆహారము, ఉబ్బి, శాఖ్యము కొరకై
 దేవుని సేవించవట్టు. ఏమి చేసినను ప్రభువు కొరకై చేయవలెను. మనము
 ఆయన మీర ఆధారపడుటకు నేర్చుకొనినప్పాడు ప్రభువు తనంతట
 ఔనే మన అక్కరలన్నియు తీచ్చును. మన అక్కరలు తీర్చుటలో ఆయన
 ఎప్పటికని తప్పిపోడు. ఎంతో అద్భుతమైన రితిగా ఆయన తన సాంత
 విధానములో మన అక్కరలు తీర్చును. ఆయతే ఆయన మన
 విశ్వాసమును బలవరచవలయునని కోరును. దేవుని సేవకులే
 విశ్వాసముతో జీవించలేక పొయినట్లయినచో వారు ఇతర విశ్వాసులకు
 మాదిరిగా యుండలేరు. దేవుని సేవకులు బిక్కనులుగా యున్నప్పాడు
 దేవుని పని తీవ్రముగా నష్టపడును. వారు విశ్వాసముతో జీవించలే
 పొయినట్లయినచో దేవుని సేవ నుండి విరమించుకొనుటయే మంచిడి.
 ఎందుకనగా వారు దేవుని పనిలో తేడుడుటకు బదులుగా. దేవుని
 పనికి నష్టము కలిగించెదరు. ఇట్టివారు దేవుని సేవకులుగా యుండుటకు
 అనర్చులు. వారు దేవుని నామమునకు నింద తీసుకొని వచ్చేదరు.

మన దేవుడు ప్రేమగలవాడు, నమ్మదగినవాడు. మన పరిచర్య, మన జీవితము ద్వారా ఆయనను సంతోషపరచి, త్వర్పి పరచవలెను.

2. పరీక్షలలో విజయము

వెహామ్య యొరూపలేము గోడలు కట్టుట ముగించెనని సమ్మిలించు టోబియా, గెషము వినినప్పుడు వారు వెహామ్యకే కీడు చేయుటకు తలపెట్టేరి. శత్రువు దేవుని పనిని ఆటంకపరచలేనప్పుడు, దేవుని పని వర్ణిల్లచున్నప్పుడు, వాడు దేవుని సేవకులపై తన ఆయుధమును ప్రయోగించును. దేవుని సేవకులను కష్టములలో ఇరికించుటకు వాడు ప్రయత్నించును. దేవుని సేవించుచున్న సమయమంతటిలో తరచుగా మేము ఈ యుద్ధములను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేడిది. దేవుని సేవలో యుండువారు యిటువంటి పారాటములను ఎదుర్కొనక తప్పదు.

వెహామ్య తన పని చేయకుండ డాని నుండి ఆయనను మళ్ళించుటకు వారు ప్రయత్నించినట్లు వెహామ్య 6:2,3లో చూచెదము. అదేరీతిగా మనము దేవుని పనిలో నిమగ్నులమైనప్పుడు, లోకస్తులు ఆ పని నుండి మనలను తప్పించుటకై లోక సంబంధమైన విందులకు, వినోదములకు మనలను ఆహ్వానించెదరు. ఆయన పని నుండి మన గమనము తొలగించుటకును, మన బాధ్యతలో మనము తప్పించునట్లు చేయుటకు వారు ఆ రీతిగా ఆహ్వానించెదరు. ఆ సనుయములో మనము ఈ స్వతమైన పదపుల నిచ్చేదమని చెప్పిరాడు. కెవలము స్క్వాతికయ పూర్ణలుగా చేయుటకై వారు ఆట్లు చేసేడ కెవ్వి పర్వాయములు నూతనముగా జన్మించిన వారు దేవుని విషయములలో ఆసక్తి కనుపరచినప్పుడు, తమ శాఖల నాయకులు అట్లాచారికి ఆచ్ఛక్త పదవి నిచ్చేదమని లేక సంఘములో పెద్దగా చేసేదమని లేక బాధ్యతలో

కూడిన పని యిచ్చేదమని ఆహ్వానించెదరు. క్రోత్తగా జన్మించిన వ్యక్తిని సంఘములో పెద్దగా నిర్దయించుట వాక్యమును విరోధము. 1 తిమోతి 3:1-10, తీతుకు 1:6-9 చూచినట్లయినచో ఒక వ్యక్తి పరీక్షింపబడిన పిమ్మటే అతడు పెద్దగా నుండవలయునను విషయము విషాదముగా తెలియుచున్నది. క్రోత్తగా జన్మించినవారు క్రీస్తుయేసు కృష్ణులో, జ్ఞానములో ఎదుగకుండునట్లు శత్రువు వేరొకరితిగా వారిని మోసగించును. క్రోత్తగా జన్మించినవారు దేవుని వాక్యమును ప్రేమించి, ఆత్మియముగా ఎదుగవలెనని కోరువప్పుడు పాప్తర్థు సంఘములో ప్రసంగించుటకై వారిని ఆహ్వానించెదరు. వారిని చూచి యితరులు కూడ పలుకుబడి ఘనతను కోరెదరు. ఈ రీతిగా విశ్వామితైన అనేకులు ఉన్నత పదవులు, అధిక్యతలను కోరినవారై మోసగింపబడి, తప్పగా నడిపించబడుచున్నారు. ఎవరైతే పదవిని ఆళించెదరో, వారే నంఘములో కష్టములను కలిగించెదరు. వారి కుటుంబములు మాదిరికరంగా యుండవు వారి బిళ్లు తిరుగుబాటు చేసెదరు. వారికి ప్రార్థన భారమే యుండదు. అయినను పెద్దలుగా యుండవలయునని ఆధికారం, పదవిని కోరెదరు. వారికి ఆ స్థానమివ్వనట్లయినచో అబద్ధ ప్రచారంలు చేయుచు. సంఘంలో కష్టములు కలిగించెదరు.

సన్నల్లటు, టోబీయా అనువారు నెహోమ్యకు తొందర కలిగించుటకే ప్రయత్నించుచుండిరి. ఆయనను కష్టములలో యిరికించవలయునని పట్టుబట్టిరి. ప్రయత్నములన్నియు విఫలమైనప్పుడే నెహోమ్య మీద అబద్ధ నేరములు మోపుచు ఒక ఉత్తరం ప్రాసిరి. ఈ దినములలో కూడి దేవుని సేవకుల మీద ఆసభ్యమైన సంగతులు కొంతమంది ప్రాయుచున్నారు. ఏ ఆధారం లేని విషయంలను కల్పించి, ఆసహ్యంగా దేవుని సేవకులను గూర్చి ఉత్తరంలు ప్రాసేరరు. ఆయితే దేవుని సేవకులను గూర్చి ఉత్తరంలు ప్రాసెదరు. ఆయితే దేవుని

సేవకులంగా మనం ప్రార్థించి ఆ విషయమును దేవుని చేతులకు అప్పగించవలెను. దేవుడు ఎన్నటికిని తప్పిపోదు. మన బలమైన ఆయుధం ప్రార్థనయే.

ప్రార్థన బలమైన ఆయుధము

దేవుని సేవకుడయిన నెహామ్య మీద అబద్ధ నేరంలు మోపినప్పుడు అతని హృదయంలో భయం కలిగిను. అయితే అతడు పెంటనే ప్రార్థించి, “దేవా, ఇప్పుడు నా చేతులను బలపరచుము” అనెను. శత్రువు బలంగా మమ్మును ఎదుర్కొనినప్పుడు మేము ప్రార్థించగా వాని ప్రయత్నంలన్నియు వ్యాఘ్రమయ్యెను. శత్రువు మనలను నిందించునప్పుడు, అబద్ధంగా మన మీద మాట లాడినప్పుడు, మనలను సమర్థించుకొనుటకై వాదించుట ద్వారా మన సమయంను వ్యాఘ్ర పరచకూడదు. పట్టుదలతో చేయు ప్రార్థనయే శత్రువు యొక్క యుక్తిగల కుతంతములను, మనకు కేదు చేయుటకై వాడు చేయు ప్రయత్నములను విఫలము చేయును. శత్రువు మనలను ఎదిరించి నప్పుడు మనము పరిశ్రద్మైన స్థలములో చేరి ప్రార్థించినట్లయినచో వాడు పూర్తిగా ఓడిపోవును. ప్రార్థనలో మనముండినంత కాలము వాడు పూర్తిగా శక్తిహీనుడగును (నెహామ్య 6:8,9).

సన్మలటు టోబీయా చేసిన ప్రయత్నములన్నియు విఫలముగా వారు మరియేక విధానములో నెహామ్యకు శ్రమకలిగించుటకు ప్రయత్నించిరి. ఔమయాకు రబ్బు యిచ్చి నెహామ్యకు తప్పు సలహా యిచ్చి. తప్పగా సడిపించుటకు ప్రయత్నించిరి. (10,12 వచనములు). నెహామ్య తన ప్రాణమును రక్తించుకొనుటకై, గర్భాలయములో దాగుకొనుమని ఔమయా ఆతనికి సలహా యిచ్చినట్లు 10వ వచనములో చూచిదము. నెహామ్య ఆ సలహాను పాటించి యుండినట్లయినచో అతని మీద చెడు ప్రచారము చేయుటకు వారికి ఏలు కలిగియుండిపీడి.

ఈ దినములలో దేవుని ప్రజల మీద శత్రువు యిదే ఆయుధంను ఉపయోగించుచున్నాడు. ప్రభువు పనిలో మనలను ఆటంకపరచుటకై లోకస్థలైన మన స్నేహితులు, బంధువుల ద్వారా శత్రువు మనకు తప్పిన సలహాలిప్పించును. ఆ రీతిగా అనేకులు దేవుని యందలి విశ్వాసమును కోల్పోయిరి. విశ్వాసులముగా మనము లోకస్థలైన బంధువులు, స్నేహితులు యిచ్చిన సలహాను పాటించకూడదు. దేవుని పరలోక చిత్తము ప్రార్థనలో సంపూర్ణముగా వెళ్లాడియైనప్పుడు, స్నేహితులు, బంధువులు యొక్క సలహాలను చెత్తబుట్టలో పరవేయవలయును. మత్తయి 12:45,50లో ఖ్రాయబడిన రీతిగా దేవుని చిత్తము చేయువారే ప్రభువు యొక్క సహాదరీలు, సహాదరులునై యున్నారు. దేవుని పనిలో లోకస్థల సలహాలను అనుసరించకూడదు. దేవుని సేవకులైనవారు అనేకులు ఈ విషయంలో తప్పిపాయిరి. దేవుని పవికి డబ్బు అవసరమైనప్పుడు, అనగా ఒక స్థలంను కొనవలసినప్పుడు లేక మందిరం కట్టవలసి వచ్చినప్పుడు దేవుని నమ్ముకొనుటకు బదులుగా వారు పారే లోకజ్ఞానం అనుసరించి లోక స్నేహితుల యొక్క ఆర్థిక సహాయం కోరెదరు. డబ్బు అప్పు తెచ్చుకొనుటలో తప్పేమియు లేదని వారు తలంచెదరు. “దేవుని పనికేకదా డబ్బు తీసి కొనుచున్నాను. తిరిగి యిచ్చివేయదుము గనుక యిందులో తప్పేమియు లేదు” అని వారు భావించెదరు. డబ్బుకొక్కే వారు ఉపయోగించు ఈ లోక పద్ధతులు వారి జీవితంలోనికి. నిష్పత్తిని రానిచ్చెను.

పెమయా యిచ్చిన సలహా మంచిదికాదని నెపోమ్యా వివేచింపగల్లిను. అనేక పర్యాయములు దేవుని సేవకులు అని పిలువబడువారు విశ్వాసులతో అనవసరమైన భయంను పుట్టించెదరు. “దేవుడు ఘలానాదాని గూర్చి పొచ్చరించమని నాతో చెప్పెను” అని వారు చెప్పి అనేక హృదయాలో, గృహంలలో సందేహములు

భయములు కలిగించుచున్నారు. వారి సంతోషంను పాదుచేయుచున్నారు. మనం దేవుని వాక్యం మండియే పౌచ్ఛరిక తీసుకొనవలయును గాని, అట్టివారి ద్వారా మనం మోసగింపబడకూడదు.

ముగీంపు

గోదలు కట్టుట పూర్తికాగానే అన్యజనులు, శత్రువులు కూడా ఆ పని దేవుని వలన జరిగినదని తెలిసికొనిరి (నెపా 6:15,16) మనం ప్రార్థనా వరులంగాయుండి, ప్రభువు మన కప్పగించిన పనిలో నమ్మకస్తులంగా వుండి శత్రువు ఎదిరించి నప్పటికిని మన పనిలో సాగిపోవుచుండినట్టయినచో నెపైమాయను వాడుకొనినట్లు, పాడైన జీవితంలను, చీలిపోయిన కుటుంబాలను సంఘంలను తీరిగి కట్టుటకు దేవుడు మనలను కూడా వాడుకొనును.

మన ద్వారా అటువంటి పని జరిగినప్పుడు మన శత్రువులు కూడ దేవుని ద్వారా ఆపని జరిగినదని దేవుని మహిమ పరచుటకై చెల్లుడిచేసేదరు.

